

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Aprendre religió a l'escola

Entre els dies 23 de març i 4 d'abril les famílies poden sol·licitar plaça per als seus fills i filles en centres docents sostinguts amb fons públics. Aquests dies les famílies també poden exercir un dret molt important: demanar l'assignatura de religió catòlica per als seus infants.

És coherent que els pares catòlics demanin per als seus fills i filles l'ensenyament de la religió i moral catòlica, ja que l'escola ha de ser la continuació de la família. La classe de religió no és una catequesi, però contribueix que la catequesi que es fa en el si de la comunitat parroquial pugui ser més enriquidora. Classe de religió i catequesi són dues coses diferents, però complementàries i els nens, adolescents i joves cristians hi han de participar.

Avui els joves pateixen un analfabetisme de cultura religiosa i això incideix en el seu nivell de cultura general, més aviat baix. La classe de religió contribueix que els alumnes puguin comprendre moltíssims continguts de la nostra història i de la nostra cultura, que estan teixits de continguts cristians. Dificilment es pot comprendre la nostra història, el nostre art i la nostra cultura sense un coneixement notable de la religió catòlica. Forma part de la nostra identitat.

Què ofereix la nostra societat als adolescents i als joves? Sobre quins valors seriosos i autèntics es for-

ja la seva formació? La classe de religió i de moral catòliques són uns bons mitjans per oferir coneixements i valors espirituals, que són indispensables per aconseguir una autèntica i rica educació integral de la persona. Aquesta classe contribueix a una formació humanista que l'escola ha d'oferir i promoure.

Els pares que no desitgen cap formació religiosa per als seus fills i filles o l'escola que no la facilita, es poden preguntar si l'atracció dels joves vers les sectes i els fonamentalismes és una conseqüència de no haver-los permès viure una experiència religiosa seriosa.

La classe de religió és cabdal per a l'ensenyament, perquè l'educació que ofereix l'escola ha de ser integral i, per tant, ha de tenir present la dimensió religiosa i transcendent de la persona. Avui es fa indispensable una cultura de valors. Un humanisme tancat, impenetrable a Déu i als valors de l'Esperit, podria semblar un triomf. L'home pot organitzar la terra sense Déu, però a la fi, sense Déu el que farà serà organitzar-se contra l'home. L'humanisme exclusiu és un humanisme inhumà.

Els joves aspiren a trobar valors sòlids i permanents que puguin donar significat i finalitat a la seva vida. Busquen un terreny sòlid, un punt elevat on arrelar. El seguiment de l'assignatura de religió catòlica a l'escola ajuda a trobar aquests valors que donen sentit a la nostra vida, satisfan el nostre desig innat de transcendència i ens enriqueixen.

Si voleu aprofundir-hi, podeu veure el documental sobre la classe de religió **Hem perdut l'oremus?**, a www.oremus.cat

ACTUALITAT

VETLLA DE
PREGÀRIA PER LES
VOCACIONS

Qui hi
enviaré? Isaïes 6, 8

Seminari Conciliar
de Barcelona
DISSABTE
18
març

20h
presidida
pel bisbe
auxiliar
Sebastià Taltavull

Dia del Seminari a l'arxidiòcesi de Barcelona

El dissabte 18 de març, a les 20 h, se celebrarà una vetlla de pregària per les vocacions, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). La presidirà el bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull.

El diumenge dia 19, a les 18 h, coincidint amb el Dia del Seminari, a la basílica de la Sagrada Família se celebrarà l'eucaristia en la qual seran ordenats com a diaques Josep Roca, Pere Alavedra, Alberto Moreno-Palancas i Iñaki Marro, alumnes del Seminari Conciliar. Presidirà la celebració l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella. Per assistir a aquest acte cal recollir les invitacions gratuïtes, del 13 al 17 de març, al Seminari Conciliar de Barcelona, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.

Sant Josep a la Sagrada Família
Dia del Seminari

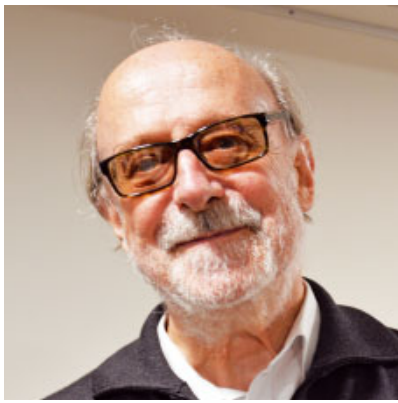
Eucaristia amb ordenacions diaconals
presidida per l'Arquebisbe de Barcelona
Mons. Joan Josep Omella

BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA
Diumenge 19 de març del 2017
a les 18.00

Resolvidor d'invitacions gratuïtes
del 13 al 17 de març al Seminari Conciliar de Barcelona
c/ de la Diputació, 231, de 10.00 a 14.00 i de 16.00 a 20.00

ENTREVISTA

El projecte del bisbe Casaldàliga

JOAN SOLER FELIP

El missioner claretà Joan Soler, en el llibre *Meditacions vora l'Araguaia* (Claret), ha fet un recull meditat de paraules sobre aspectes de la vida i les causes —«més importants que la vida»— del bisbe Pere Casaldàliga. El P. Soler ha mantingut contactes i informacions sovintejades amb el bisbe Pere arran de la seva participació en l'Associació Araguaia. Actualment presideix el Casal Claret de Vic, un espai d'acollida, diàleg i transformació en relació preferent amb persones i grups d'emigrants.

Com està el P. Casaldàliga?

Amb el pes a sobre dels 89 anys i el Parkinson, però amb el cap i el cor ben lúcids, serenament apassionat pel Projecte de Déu —allò que Jesús en deia el *Regne de Déu*— i, per tant, per l'alliberament integral dels pobres i exclosos, de tots els pobles, de tota la terra. Jesús, amb la seva Bona Nova i Déu-de-tots-els-noms continua essent la seva raó de viure i de donar la vida.

Ens caldria a tots una mica més d'esperit del P. Casaldàliga?

Em sembla que el bisbe Pere, amb la seva vida i la seva paraula, ens convida a experimentar que «una altra Església i una altra societat són possibles». Podem dir que el papa Francesc, amb els seus gestos i les seves paraules, ens està dient això mateix, i també a ell li comporta persecució. Aquest *amor radical* que viu en Pere segur que ens porta també a nosaltres a estar al servei de la Vida.

L'Associació Casal Claret treballa en processos de transformació personal i col·lectiva. Com s'ho fan?

«Ens associem» i «vivim associats/des»: el nostre és un camí claretianament i clarament col·lectiu, en equip i en xarxa. Això sol ja és transformador. Les diverses identitats culturals i religioses ens enriqueixen i ens fan dignes de respecte. I l'estar atents a oferir-nos noves possibilitats i aprenentatges entre nosaltres i amb altres ens fa més vius, coratjosos i esperançats.

Òscar Bardaji i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Retorn a casa

L'adolescència no va ser fàcil. Morí el pare. La mare assumí la responsabilitat d'assegurar una vida digna als dos fills amb el seu treball, i va treballar molt. L'enfrontament amb els adults —la mare, altres familiars, els professors...— va marcar l'etapa. El desordre vital portà a la irregularitat en els estudis i al consum de substàncies addictives... i tot es complicà més. La família —en sentit ampli, mare, tiets...— sempre mantingué una actitud d'acolliment, de bona disposició a fer costat, d'oferiment de diàleg, d'ajuda quan era acceptada, és a dir, d'amor. Actituds que, en general, no eren rebudes, ni acceptades en el sentit veritable que les motivava. «Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra el qui us fa mal» (Mt 5,39). La família va respondre al mal amb el bé, sempre estimant. La salut del noi es deteriorà, també les condicions de vida i, amb la trentena d'anys avançada, sobrevingué la malaltia seriosa, un ensurt important. La família abocà estimació i dedicació des del primer moment i tot el temps que convingué. Sempre al

seu costat, sempre estimant amb discreció i fermesa.

El temps de malaltia el va fer pensar i, començant a restablir-se, s'apropà de nou a la família que, com sempre, l'acollí sense enfrontaments ni retrets. S'han refet els llaços familiars; refet i enfortit. S'ha adreçat a aquells a qui havia ofès, els ha demanat perdó amb paraules sentides i, alhora, els ha agraït l'actitud mantinguda en etapes anteriors «perquè, en el fons del fons, sempre m'he sentit estimat. Us agraeixo que en totes les ocasions, fins i tot quan us rebutjava, heu estat al meu costat, una i altra vegada». La malaltia l'ha fet redescobrir el sentit de pertinença a una família, la necessitat de retornar-hi amb agraïment.

«M'aixecaré i aniré a trobar el meu pare i li diré: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers." I se n'anà a trobar el seu pare» (Lc 15,18-20). El penediment esdevingué joia. Tornà a casa i fou acollit.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

No ser cristianos aparcados

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En una de las homilias matutinas (17-01-17), el papa Francisco utilizó una conocida señal de tráfico: ¡No aparcar! Ni los aparcamientos protegidos, ni las tiendas gozosas, pueden ser lugar de refugio para los cristianos.

«Sed valientes», decía el Papa. El cristiano «ante las adversidades no debe permanecer *aparcado* o *vago*, sin las *ganas de seguir adelante*». San Pablo animaba a Timoteo: «Comparte conmigo los sufrimientos que es necesario padecer por el Evangelio, animado con la fortaleza de Dios». (2Tm 1,8b).

Francisco nos invita a examinarnos: «¿Soy un cristiano aparcado, vago o un cristiano valiente? ¿Soy un cristia-

no que quiere todas las seguridades o soy un cristiano que arriesga? ¿Soy un cristiano cerrado o un cristiano de horizontes, de esperanza?»

Vivamos sin rigideces y sin temores paralizantes; sin cerrarnos sobre nuestros egoísmos, abiertos al amor a Dios y al servicio a los hermanos.

Caminemos con valor, confiados en Dios, siempre con «horizontes abiertos a la esperanza», agarrados a la esperanza vivamos «siempre mirando adelante con valor». El amor de Dios no nos abandona, en Él está nuestra esperanza.

Santa María de la esperanza, nos ayude a caminar con diligencia y con amor.

Lectures de la missa diària i santoral

13. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.

15. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ Divendres [Gn 37,3-4. 12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda. Sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església. Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. ■ † Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2. 5-8 / Jn 4,5-42 (o bé: 4,5-15. 19b-26.39a.40-42)]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, nazarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters (aquest any la celebració litúrgica és el dilluns 20). Sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

DIUMENGE II DE QUARESMA

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 12,1-4a)

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Vés-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per a beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se».

Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,8b-10)

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat amb una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la Bona Nova de l'Evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 17,1-9)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els duqué dalt una muntanya alta, i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Encara no havia acabat de dir això, quan els cobrí un núvol lluminós i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo». En sentir-ho els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por». Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

Lectura del libro del Génesis (Gén 12,1-4a)

En aquellos días, el Señor dijo a Abrán: «Sal de tu tierra, de tu patria, y de la casa de tu padre, hacia la tierra que te mostraré. Haré de ti una gran nación, te bendeciré, haré famoso tu nombre y serás una bendición. Bendeciré a los que te bendigan, maldeciré a los que te maldigan, y en ti serán benditas todas las familias de la tierra».

Abrán marchó, como le había dicho el Señor.

Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 1,8b-10)

Querido hermano:

Toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios.

Él nos salvó y nos llamó con una vocación santa, no por nuestras obras, sino según su designio y según la gracia que nos dio en Cristo Jesús desde antes de los siglos, la cual se ha manifestado ahora por la aparición de nuestro Salvador, Cristo Jesús, que destruyó la muerte e hizo brillar la vida y la inmortalidad por medio del Evangelio.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan, y subió con ellos aparte a un monte alto. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. De repente se les aparecieron Moisés y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el amado, en quien me complazco. Escuchadlo». Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis».

Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo. Cuando bajaban del monte, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos».

«Lectio divina?»

Pujo a la muntanya per fer-hi la *lectio* divina, que diuen ara. Preguar amb la Bíblia. Jesús amb Pere, Jaume i Joan hi han arribat primer que jo, fent les ziga-zagues del camí. Quan Jesús demanà què deia d'ell la gent, Pere el proclamà Messies, Fill del Déu viu. Molt bé, li respongué. Però no somiis truites, Pere. Aquest Messies acabarà a la creu. Després ressuscitarà. Pere no se'n sabia avenir.

De sobte Jesús es torna lluminós. Moisès i Elies hi acuden i conversen amb ell de com restablir les relacions de Déu amb el seu poble pels camins de la bondat, de la misericòrdia, de l'ofrena personal...

Pere faria eterna aquella estona.. «Tan bé que estem aquí... Ens hi podríem quedar ara que celebrem la festa de les tendes»... Sense adonar-se'n, fa una mica el paper de temptador... Que Jesús sigui el que vulgui... però que no *es nulli*. Que continuï parlant amb Moisès i Elies dalt de la muntanya i que la vida corri per la vall...

Un núvol lluminós —signe de la Presència de Déu— els «cobreix amb la seva ombra»... I del núvol estant se sent la veu del Pare: Aquest és el meu fill, l'estimat. N'estic molt content. Escolteu-lo! Fins ara tothom hi deia la seva sobre qui era Jesús: ara el Pare hi diu la Paraula definitiva. És el meu Fill. Escolteu-lo. Escoltem-lo.

Pere, Joan i Jaume es troben amb Jesús tot sol. Moisès i Elies, la Llei i els profetes, porten fins a Jesús. Un cop l'han trobat, es poden retirar...

Doncs, sí, al Tabor he pregat amb la Bíblia viva: Moisès, els profetes, els salms... A la seva llum he comprès més bé el camí fet fins ara, amb tots els seus giravolts... Hi he trobat Jesús. Continuaré fent camí amb ell durant aquesta Quaresma.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Del 13 al 17. Reunió plenària de la CEE, amb el bisbe Sebastià Taltavull.

Dijous 16 (10 h). Reunió de la Congregació per als bisbes al Vaticà.

Diumenge 19 (18 h). Ordenacions diaconals en el Dia del Seminari a la Sagrada Família.

Actes

Acompanyament al dol «L'últim tram de la vida». Dia 14/3 (18-19.30 h), conferència organitzada per la Pastoral de la Salut, amb Mn. Alfons Gea, responsable d'atenció al dol de l'Ajuntament de Terrassa. Al c/ St. Pau, 101. Es prega confirmar a: t. 933 171 593, 9.30 a 14.30 h.

Conferències quaresmals a la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). Dia 15/3 (20 h), «La parròquia en estat d'emergència: com passar d'una parròquia de manteniment a una parròquia evangelitzadora», amb el P. James Mallon. Dia 19/3 (19 h), «Yo vivo así, aprender a ser testigo», amb el Dr. Javier Prades. Per a més informació: t. 934 576

552, a/e: parroquiaconcepciobcn@gmail.com

Concentració en favor de la pau. Dia 15/3 (12 h), a la plaça de la Catedral, volem sumar-nos a la campanya de *Càritas Internationalis* que porta per nom «Síria: la pau és possible» i demostrar que som una gran família. Organitza: Servei d'Ajuda als Refugiats de Càritas Diocesana de Barcelona.

Jornada d'estudi sobre «Intel·ligència artificial i transhumanisme». Dia 16/3 (9-14 h), al Palau Macaya (pg. St. Joan, 108). Organitza: Fundació Casa de Misericòrdia de Barcelona, amb la col·laboració de la FIAMC. Assistència gratuïta, amb invitació: t. 933 021 692. Ponents: Michele Aramini, Ermanno Pavesi, Bernard Ars, Albert Cortina, Adalbert Marquès, Dominique Lambert, Miquel Àngel Serra i Ramón López de Mántaras.

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Concerts benèfics de març. **Dia 15 (18 h),** *Mary Ward CSS Concert Band*. **Dia 26 (18 h),** concert de cant, amb obres de diversos autors. Més informació: t. 600 250 929.

Franciscanos Menores Conventuales. Tertulia «El desafío de la Nueva Era». Dia 16/3 (19.30-20.30 h). En el Centro Pastoral San Francisco de Asís (c/ Elisa, 23 - t. 934 172 508).

Institut Emmanuel Mounier. Dia 16/3 (19 h), «Personalisme i fe cristiana», a

càrrec d'Albert Llorca i Josep Ll. Vázquez Borau. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón) (c/ Mallorca, 232). Dia 16/3 (12 h), oración ante el Santísimo Sacramento seguida de Eucaristía.

Aproximació a la diversitat religiosa a través del fet alimentari. Dia 18/3 (10-14 h), «Trobada interreligiosa a l'entorn dels fogons», organitzada per Casa Turca i la Fundació Migra Studium. Conduirà la sessió la comunitat copta. Al c/ Palau, 3. Informació i inscripcions: info@migrastudium.org

Amics de Sant Francesc. Dia 16/3 (20 a 21 h), trobada dels Amics de Sant Francesc. Tema: la pregària. Als franciscans del c/ Santaló 80.

Grups d'Oració i Amistat. Del 24 al 26/3, recés de Quaresma: «Aprofundir en la vivència i recepció dels sacraments», amb Mn. Josep Serra. A la Casa d'Espiritualitat Sant Ignasi Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera, 32). Inscripció, fins al 19 de març: t. 932 181 005.

Llibres

La casa de les petites alegries, de David Masbro. Editat pel CPL, de 106

pàgines. En 61 capítols breus, l'autor ofereix les seves vivències del treball que des de l'any 2001 fa com a voluntari en un hospital psiquiàtric, a través d'una associació que es dedica a l'acompanyament de malalts als hospitals. David Masbro Garcia (Barcelona, 1970) és laic, casat, membre del Pradó i llicenciat en Estudis Eclesiàstics. Actualment treballa com administratiu a la Delegació de Pastoral Social de l'Arquebisbat de Barcelona i també és secretari del cardenal Lluís Martínez Sistach.

La vida secreta de la pregària, de Francesc Torralba. El conegut filòsof i teòleg, Francesc Torralba, autor d'una setantena de llibres, ens ofereix en aquesta darrera obra, editada per

Angle Editorial, de 174 pàgines, un testimoni sobre el que ha representat la pregària en la seva vida cristiana. No és un llibre teòric sobre la pregària sinó un testimoni personal en diàleg, tant amb creients com amb no creients i, de manera especial, amb el creient i el no creient que, com confessa l'autor, conviuen en la seva consciència personal.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Aprender religión en la escuela

Entre los días 23 de marzo y 4 de abril las familias pueden solicitar plaza para sus hijos e hijas, en centros docentes sostenidos con fondos públicos. Estos días las familias también pueden ejercer un derecho muy importante: pedir la asignatura de religión católica para sus niños.

Es coherente que los padres católicos pidan para sus hijos e hijas la enseñanza de la religión y moral católica, ya que la escuela debe ser la continuación de la familia. La clase de religión no es una catequesis, pero contribuye a que la catequesis que se haga en el seno de la comunidad

parroquial pueda ser más enriquecedora. Clase de religión y catequesis son dos cosas diferentes pero complementarias y los niños, adolescentes y jóvenes cristianos deben participar en ambas.

Hoy los jóvenes sufren un analfabetismo de cultura religiosa y esto incide en su nivel de cultura general, más bien bajo. La clase de religión contribuye a que los alumnos puedan comprender muchísimos contenidos de nuestra historia y de nuestra cultura, que están tejidas de contenidos cristianos. Difícilmente se puede comprender nuestra historia, nues-

tro arte y nuestra cultura sin tener un conocimiento notable de la religión católica. Forma parte de nuestra identidad.

¿Qué ofrece nuestra sociedad a los adolescentes y jóvenes? ¿Sobre qué valores serios y auténticos se forja su formación? La clase de religión y de moral católicas son unos buenos medios para ofrecer conocimientos y valores espirituales que son indispensables para conseguir una auténtica y rica educación integral de la persona. Esta clase contribuye a una formación humanista que la escuela debe ofrecer y promover.

Los padres que no desean ninguna formación religiosa para sus hijos o la escuela que no la facilita, se pueden preguntar si la atracción de los jóvenes hacia las sectas y los fundamentalismos es una consecuencia de no haber permitido vivir una experiencia religiosa seria.

La clase de religión es fundamental para la enseñanza, porque la educación que ofrece la escuela debe ser integral y, por tanto, debe tener presente la dimensión religiosa y trascendente de la persona. Hoy se hace indispensable una cultura de valores. Un humanismo cerrado, impenetrable a Dios y a los valores del Espíritu, podría parecer un triunfo. El hombre puede organizar la tierra sin Dios, pero al fin, sin Dios lo que hará será organizarse contra el hombre. El humanismo exclusivo es un humanismo inhumano.

Los jóvenes aspiran a encontrar valores sólidos y permanentes que puedan dar significado y finalidad a su vida. Buscan un terreno sólido, un punto elevado donde echar raíces. El seguimiento de la asignatura de religión católica en la escuela ayuda a encontrar estos valores que dan sentido a nuestra vida, satisfacen nuestro deseo innato de trascendencia y nos enriquecen.